

לג:

רב ניסים גאון

סבר לה כר' מאיר דאמר
חוקקין להשלים. כבר
פירשנוהו לשעבר.

רבינו חננאל

דאמר בעינן על גבי
מקום ד' וליכ'. [סבר

[illegible]

כלומר דרשות היחיד היא.
 יור' יהוד' סבר גבוה י'
 ואינו רחב (ל) ד' רה"ד
 וזו המנהג נכונה

[illegible]

(א) נראה דל"ל גבוה י' ואינו רחב ד' למטה רה"ר היא בל"ל ולג' רבינו פירשו הוא כמו שכתב התוס' בד"ה כמאן ודו"ק.

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

ר' דאמר חוקקין להשליים וברבי יהודה דבעי
קום ד'. וא"ת והך כלכלה היכי דמי אם היא
תלויה למטה בפחות מג' לגבי האילן אם היא
באמאי נריך חקיקה ואם היא תלויה למטה מג'

פריך נעיל ואי
 170 על הכלכלה
 171 רשות היחיד
 172 ואם לא מטעם
 173 האילן וי"ל גזון
 174 הצינן וי"ל
 175 יוצא מונח בשולי
 176 ג' ולהכי כריך
 177 שהעירוב צפי
 178 רפסה ד' ומכל
 179 הואיל והגדיים
 180 כ' במאי דנקט
 181 מיד לדינקוט
 182 ואין במחמתו
 183 שמעתי ללדין
 184 למתנייה הכא
 185 יועינו כלום אלא
 186 ממעין דחוקקין
 187 על מקום ד'
 188 למימר כלל סבר
 189 לה כר' יהודה
 190 כך דלא צעין
 191 קס ד' והכא
 192 שם אילן וקמ"ל
 193 מיד אפילו לרבי
 194 דחשיב טרקסל

האדם הדרן מחיאתו ונראה לפרש דמשמע לה
היו עירוב הא נמו על גבי אילן לא היו עירוב
היו ולא קמני תאלו לכלכלה באילן ונתן שם
עיר דשולי הלכללה חפוק שנלש מגז האילן:
וכפי ב' יהודה. פסמים דגרימי בקמון חפוק
מחיאתו אבל בקורה לא הדרן מחיאתו דמשמע
קורה ומשמע ליה דאירי אפילו חוץ לארבע
עין אפילו הכי היו עירוב דכיון דאין בתחמיתו ג'
היו רשות היחיד דגדיים בוקעים בו ולהכי קאמר
יהודה: **הוא"ל** יובלא צנבותו וזהביו תוך
שמואל דהאי אמורא סבר לה כרענא דאמר
אזל כלי שמהי אדז וכיון דהאכל כלי למעלה מיו"ד
א"ל צנבתהו וזו איסורו דהאכל (הוא"ל) ואחר שנתי
ובלנו ומיהו אפילו לא שמהי אדז אין כאן איסור
כללה למטה מעשרה דהו כרמלית אס רוחז ד'
דאורייתא: **אִתִּיבִיהָ רַב בַּר שָׁבָא ב'ו'**
אילן הטומא חוץ לר"א דלמטה מיו"ד היו עירוב
זות פחות מארבע צריך לחלק בין הוא"ל דהכא
פ"ה ועל ידי שלוחו קאמר דאיהו אפילו בלא פת
מצי בדכוס מי שהולאיוהו (למן נה) פסקין
רבי יהודה דלחז עני ועשרי עשרה דרגליה

אמת עביו של חילן וכי אמרין גוד אחיה
 וזי כמאל דלא כר' יוסי אנעז קורה קאי דר
 קלל הוא רשות היחיד ומוקמית לה בשאין ר
 ונוביינייתא דמינן שרבותא ממעלה וקצרות
 ש"י גוד אחיה הוא וגמלא חתמותו על קנה
 וכתא דלמר פחות מ' לאו רשות הוא א
 לעילי [ע"א] רישא וסיפא ברוחב ד' ודקא
 ויטא ראשה אחד עד שיהא לתוך י' ויטו
 נ"י הימים כ"ד הוא עושה מוליכו בראשון
 דהס חצי וקדיש עליה יומא. ומשחין
 המחרת כדקמי מתניין [לת]. ואשר עירו
 שם אם ירצה ללהבאו לא אפשר דשצנ
 ש' ומחשין עליו הוא אי עירוב לשני ו
 שמשאר לשם עירוב יומא חלף על ג
 אמטייה היא דהא הוא ברה"ר ועירו
 והאי דנקט לאותובי מתניין דיוס ט

וּסְכַר לֹה כִּר' מֵאִיר. דְּלֹאמֶר גְּבִי יִפְּסֶה בְּפֶרֶק קִמָּא (דף י"א: חוֹקֵקין לְהַשְׁלִים וּמִיָּהוּ רְשׁוּת הַיַּחֲמִיד גְּמוּרָה לֹא הוּא כִּיּוֹן דְּלֹאִין בְּתַחֲמִיתָהּ שֶׁל אֵילִין רֹחַז ד' אֵע"ג דְּבִרְאָשׁוֹ רֹחַז אֲרֻבָּהּ דְּכֻלְלָהּ מִשְׁלִימָה לִיָּהּ לֹא הוּא רְשׁוּת הַיַּחֲמִיד אֲל"כ מִתַּחֲמִיל לְהִיטֵר רֹחַזוֹ אֲרֻבָּהּ מִתּוֹךְ ג' הַסּוּמִיִּים לְקַרְקֵד דְּכִי אֲמַרְיִין בְּהוֹרֹק (שבת דף ק"ב.) גְּבִי בְּזוּיִיתִימָא דְּמִישׁוֹן וְהֵן סְפִיטוֹת שְׁזוּלִיָּהֵן חֲדִים וְאֵין בְּשׁוּלִיָּהֵן רֹחַז ד' וְלִמְעֻלָּה הֵן הוֹלְכוֹת וּמִרְחִיצוֹת הֲרֵבָה וּמִחִילָתָן גְּבוּרוֹת י' אֵין מִטְּלַעְלֵין בָּהֶן אֲלֹא אֲרֻבָּה אֲמוֹת דְּלֹאָו רַה"י יִנְהוּ וְאֵע"ג דְּגִבּוּסִים עֲשֶׂה וּרְחִיץ אֲרֻבָּהּ לִמְעֻלָּה הוּאֵלִי וּבְשׁוּלִיָּהֵן לֹא הוּא אֲרֻבָּהּ וְהִכָּא גְּבִי אֵילִין נִמְי טַעְמָא מִשּׁוּם הִכִּי הוּא וְתַדַּע שְׁזוֹה הֵטַעַם מִדְּקֻאֲמֶר לְקַמֵּן כִּמְאֵן דְּלֹא כִּר' יוֹסִי בִּר' י' יְהוּדָה וְכו' וּבְהוֹרֹק נִמְי מוֹתִיבִין עֲלֶיהָ דְּהֵאִירָא מִהֹא דִּר' יוֹסִי: נַעֲיִין עִירוּבוֹ עַל גְּבִי מִקּוֹס ד' וְלִיכָא. בְּלֹא כֻלְלָהּ: ה"ג גְּבוּסָה עֲשֶׂה וּרְחֻכָּה ד' עִירוּבוֹ עִירוּבוֹ וְאֵס לֹאֵו אֵין עִירוּבוֹ עִירוּבוֹ גְּבוּסָה י' וּרְחֻכָּה אֲרֻבָּהּ עִירוּבוֹ עִירוּבוֹ עִירוּבוֹ אֵע"ג דְּרַה"י הִיא הֵךְ קוֹרֵה וְהוּא נִתְכוּן לְשִׁצוֹת בְּרִשׁוֹת הֲרָדִים הֵא אֲמַרְן [בֶּן:] הֵנוּתָן אֶת עִירוּבוֹ יֵשׁ לוֹ אֲרֻבָּה אֲמוֹת וּרְשׁוֹת הַיַּחֲמִיד עוֹלָה עַד לְרַקִּיעַ וְגִבִּי אֵילִין הוּא דְּלֹא הוּא לְיָרֵד כְּדֻאֲקִימָנָא [שֶׁן] בְּנוּפֶה נִטְטֶה חוץ עִירוּבוֹ אֲזַל הִכָּא לְיִרְכָּא טוֹף סְפִיר דְּמִי: וְאֵס לֹאֵו אֵין עִירוּבוֹ עִירוּבוֹ קס"ד אֲמַי

דהבי קאלמר ואס לאו דלזינה גצוהע עשרה או שאינה רחצה ארבעה
אין עירובו עירוב ולהי מתמנהיין אינה גצוהע עשרה אדרבה כ"ש
דעירובו עירוב דכשאינה גצוהע ' היא כמאן דמנחה בשרות הרצים:
אלא. היא ואס לאו דקמני לאו אגובה קאי אלא ארוחא קאי והכי
לחמך גצוהע ' והינה בראשע אס כ"ש בצרעה ד' הוי מקום חסדי
להנחת עירוב עירוב ומשום דהוא ברה"ר ועירובו ברה"ר לא
מיתסר כדלמר דהנותן את עירובו יש לו ד' אמות ואס לאו דגצוהע
' ואינה רחצה ד' אין עירובו עירוב דכיון דגצוהע עשרה ואין העירוב
מונח על גבי מקוה ד' הוה ליה כמוח חזיר ומדוקיא שמעיין הא
אינה גצוהע עשרה אפילו אינה רחצה ד' עירובו עירוב דכיון דלמטה
ממעשה הויא לה כמאן דמנחה אלארעא דמיא דכל למטה מ' קלוטה
כמה שהגוהע דמיא' ד' גצוהע עשרה. דמילליי מרה"ר כ"ץ שיטה
ברוחה ארבעה שיהא גס מקום חסדי: אינה גצוהע עשרה אין ליריד
שיאה. רוחה ד' דאפילו פחות מד' עירובו עירוב דכל למטה מעשרה
כמאן דמנחה אלארעא היא: כמאן. מתוך רצינא לעיל [ע"א] אע"א דמוקקין
להשלים ואיכא רוחה ד' לא הוי רה"י משום דאין בעיקרו ד' דלא כר'
יוסף בר' יהודה: טרפקל. כל רחצ' ד' חרק מרשות הרצים וזנז עלנ'
גציו חייב שהרי זרק מרשות הרצים לרה"י. אלמא אע"א דקנה אינו רחצ'
ד' הוי רה"י ואולי ועליונו ד' לאמרנין גוד אחית והכי מוצא בצורקס'
הפס הדרן מחילום. הטרסקל סוצנת' אס הנה שהרי תפוז בנאמנעמקס'
והכי לאמרנין גוד אחית מחילום הטרסקל עה הקרקע נמאל קה מוקף
מחילום שחללו ארבעה ותו ליכא למימר מידי' הכא לא הדרן מחילום.

לן למימר חוקקין ההשלים לחיטורופי ככלה צהדי חין ומרתי לה
 ודוה קורה שאין ברחצה ד' מלמעלה לא היו רה"י ואמרין הא דלא
 מיעה ולאו מילתא היא חדא דבהדיא מפורש בצורק" ומושבין מינה
 ומושבין וינמא גוד אחת מחלפתא מי לא תניא ר' יוסי בר' ר' יהודה
 אומרין בחלל גוד שאין טרסקל רחב ד' כי איהו אומרין גוד אחת
 אחרת במאן דלא כרבי יוסי ר' יהודה כדאמר הכא: רבי יימאי
 כי נתנו ככלכלה מאי היו: שאני ככלכלה הואיל וארוכה היא יכול לנטותה
 ויבז: מתיב רב שצא לידה הוא עושה. מתניתין היא (א) צ"ט שפני
 לטוף אלפים. ועל ידי שלוחו קאמר דאי איהו גופיה בלא פת נמי
 דנן שיקנה לו העירוב: וטעמו וכו' לו. שאם יינתנו שם שמה יאכזב
 ון עירובו לראשון ואין עירובו לשני וחוזר ומוליכו בשני שהוא ערב בשבת
 אם י"ט אחר השבת הוא על כרחו יינתנו שם ע"ש ולמחר ילך
 שיש צדו. חתמי מינה המעמד לרף הולך עירובו לאלפים
 אחרת במאן דאמרין דמי דהא אחרת הואיל יכול לנטותה
 היחיד וקאמרם הואיל ויכול לנטותה ומה לי הואיל ויכול לנטותה
 משום דלא תנן במשנה אחריתי הולכת עירוב צהדיא כי הכא:

א"ר

מסורת הש"ס

(א) [שבת: ו.ק. לעילויא: לקמן
קא: יומא יא:] (ב) שבת ה.
קא, (ג) לקמן לה, (ד) [שבת
ד.ה, (ה) [שבת קא, (ו)
(ז) ב"א: סוכות, (ח) [שם]
(ט) [בתוס' הרא"ש יתא:
אם היא שיה לגבי האילין],

הגהות הב"ח

(ח) גמ' ועירונו במקום אחד הוא אלף: (צ) רש"י ד"ה ממיב רב וכו' ממתי יא"ל. י"ב לקמן לח: (ג) תוס' ד"ה הואיל וכו' בשבטת העירוב למטה: (ד) מועששה חין בשבטת: (ה) מ' ויליבו וכו' דבסוף מי שהוליוהו. י"ב דף נא ע"ב ועי' שם דל"ד עניי ואחד עשר אפי' לא חשבה לו דרך:

מוסף רש"י

[illegible]